

DOSAR NR. 13203/3/2016

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV A CIVILĂÎNCHIEIERE
Ședința din publică de la 15.12.2017
Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – JUDECĂTOR :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

.....

Pe rol pronunțarea asupra cererii de apel formulată de **apelantul reclamant** , cu domiciliul ales la (...), împotriva sentinței civile nr. 1431/11.11.2016, pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV a Civilă, în dosarul nr. 13203/3/2016, în contradictoriu cu **intimații pârâți** , cu sediul în București, (...) și , cu sediul în (...), având ca obiect „obligatia de a face – Legea nr. 165/2013”.

Dezbaterile cauzei au avut loc în ședința publică de la 21.11.2017, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta încheiere, când Curtea – pentru a da posibilitate părților să depună note scrise și în vederea deliberării – a amânat pronunțarea la data de 28.11.2017, la 05.12.2017, la 12.12.2017 și apoi la 15.12.2017, dispunând următoarele :

CURTEA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a IV-a Civilă la data de 08.04.2016 sub nr. de dosar 13203/3/2016, completată sub aspectul cadrului procesual la data de 30.09.2016 (f. 49), reclamantul i. a chemat în judecată pârâții „” și „”, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța sa dispună obligarea paratului sa soluționeze notificarea nr. 1982/10.08.2001 prin BEJ formulata in temeiul Legii nr.10/2001, in acest sens să emită dispoziție motivata in soluționarea notificării.

Prin întâmpinarea din 16.05.2016, pârâțul . invocat excepția lipsei calității procesuale pasive și solicită respingerea acțiunii formulată de reclamant ca netemeinică și prematur introdusă.

Prin întâmpinarea din 28.10.2016, pârâta „” solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr. 1431 din 11.11.2016, Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă a respins excepția lipsei calității procesual pasive a intimatului „” și a respins cererea formulată de reclamantul „” în contradictoriu cu pârâții „” și „”, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că, prin cererea dedusă judecății, reclamantii solicită obligarea pârâților „” (în prezent, „”) și „” la soluționarea Notificării înregistrată sub nr. 20057/10.08.2001 la P.M.B..

În drept, solicitarea a fost întemeiată pe prevederile art. 35 din Legea 165/2013, incident speței fiind alin. 2 al acestui articol, potrivit căruia „(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

Din coroborarea prevederilor art. 33 alin. 1 lit. a) și alin. 2 din Legea 165/2013, rezultă că entitățile investite de lege, care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri, au obligația de a le soluționa în termen de 12 luni, termen ce curge începând cu 01.01.2014.

Analizând cu prioritate excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului, invocată de acesta prin întâmpinare, prima instanță a reținut că, deși în 2015 pârâtul a transmis notificarea spre soluționare pârâtei în considerarea faptului că din mai 2015 obiectivul de investiții „” figurează înscris ca fiind administrat de prin, pârâtul a avut calitatea de unitate deținătoare până la împlinirea termenului de soluționare a notificării, prevăzut de art. 33 alin. 1 lit. a) din Legea 165/2013, respectiv până la 01.01.2015, motiv pentru care, în temeiul 36 Cod Pr. Civ și art. 3 alin. 4 din Legea 165/2013, excepția a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei s-a reținut că din coroborarea prevederilor art. 33 alin. 1 lit. a) și alin. 2 din Legea 165/2013, rezultă că entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri au obligația de a le soluționa în termen de 12 luni, termen ce curge începând cu 01.01.2014.

În dosarul nr. 44345/3/2015 înregistrat pe rolul Tribunalului București – Secția a III-a Civilă având ca obiect o cerere similară formulată în contradictoriu cu pârâtul, s-a reținut că în 2016, unitatea deținătoare mai avea de soluționat un număr de 144 de cereri, fiindu-i aplicabil termenul de 12 luni prevăzut de art. 33 alin. 1 lit. a și alin 2 din legea 165/2013.

În consecință, s-a reține că avea obligația de a soluționa până la 01.01.2015 Notificarea nr. 20057/10.08.2001 ce îi fusese transmisă de P.M.B. în mai 2008, cu adresa nr. .../06.05.2008.

Tribunalul a apreciat că în procedura Legii 165/2013, după împlinirea termenului în care unitatea deținătoare este obligată să soluționeze notificarea, reclamantul nu are drept de opțiune între acțiunea având ca obiect obligarea unității deținătoare la soluționarea notificării și acțiunea având ca obiect soluționarea notificării de către instanță.

Scopul Legii 165/2013 este acela de a finaliza procesul de reparare a prejudiciului comis prin preluările abuzive săvârșite în timpul regimului comunist, prin proceduri simplificate, care urmează să se desfășoare în termene rezonabile și previzibile.

Unul dintre aceste mecanisme se referă la situația notificărilor nesoluționate de unitățile deținătoare în termenele prevăzute la art. 33.

În acest caz, după împlinirea termenului de soluționare a notificărilor de către unitățile deținătoare, persoanele care se consideră îndreptățite au la dispoziție un termen de 6 luni în care pot sesiza instanța, aceasta din urmă fiind obligată să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și a dispune restituirea în natură, sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii, așa cum rezultă din prevederile art. 35 alin. 1 și 2 interpretate în coroborare cu alin. 3 din Legea 165/2013.

Unitățile deținătoare nu mai pot fi obligate la soluționarea notificărilor după împlinirea termenelor reglementate de art. 33 din Legea 165/2013, obligația lor subzistând numai pe parcursul acestor perioade.

După împlinirea termenelor respective, persoanele care se consideră îndreptățite la măsuri reparatorii au la dispoziție exclusiv acțiunea având ca obiect soluționarea pe fond a notificării, acțiune ce trebuie formulată în termenul de 6 luni de la expirarea termenelor

prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor, conform prevederilor art. 35 alin. 2 teza finală din Legea 165/2013.

Față de cele mai sus expuse și având în vedere principiul disponibilității părților, cererea reclamantului de obligare a părților la soluționarea notificării și la emiterea dispoziției motivate, cerere formulată la 07.04.2016 (data poștei – f. 22) și reiterată întocmai în concluziile pe fondul cauzei, a fost respinsă ca neîntemeiată. Întrucât obligația unității deținătoare de soluționare a notificării a subzistat numai până la 01.01.2015 conform prevederilor art. 33 alin. 1 lit. a) din legea 165/2013.

Împotriva acestei sentințe a declarat prezentul apel reclamantul, invocând încălcarea dreptului de acces liber la o instanță și pierderea dreptului pretins prin notificarea nesoluționată în termen de unitatea deținătoare, consecințe ce decurg din interpretarea eronată a dispozițiilor art. 35 alin. 2 din Legea 165/2013, în sensul că după împlinirea termenelor reglementate de art. 33 din acest act normativ, persoanele care se consideră îndreptățite la măsuri reparatorii au la dispoziție exclusiv acțiunea având ca obiect soluționarea pe fond a notificării și că această acțiune trebuie formulată în termenul de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

Curtea a pus în discuție sesizarea ICCJ în condițiile art. 519 C.pr.civ..

Analizând lucrările dosarului, Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

Cererea de chemare în judecată a fost formulată la data de 08.04.2016, ulterior asadar intrării în vigoare a Legii nr. 165/ 2013, precum și a Noului Cod de procedură civilă.

Se constată, de asemenea, ca obiectul cererii l-a constituit obligarea paratului să emită dispoziție de soluționare a notificării, după expirarea termenelor noi instituite de Legea nr. 165/2013.

Curtea constată că prin dispozițiile art.33 alin. 1 din Legea 165/2013 s-au instituit noi termene de soluționare a notificărilor în sarcina unităților deținătoare, altele decât cel stabilit inițial prin art.25 din Legea nr. 10/2001, anume: un termen de 12 luni pentru entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri, un termen de 24 luni pentru entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5000 de cereri și un termen de 36 luni pentru entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri. S-a prevăzut ca aceste termene curg de la data de 1 ianuarie 2014.

În aceste condiții, Curtea constată că se pune în discuție posibilitatea investirii instanței cu cererea de a obliga paratul să emită dispoziția de soluționare a notificării, ulterior împlinirii noilor termene stabilite prin Legea nr. 165/ 2013.

Mai exact, se pun în discuție următoarele probleme de drept:

1. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, și a art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, poate fi sesizată instanța de judecată după împlinirea termenului de 6 luni instituit de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, ulterior împlinirii termenelor instituite prin art. 33 alin. 1 din această lege, cu o cerere de soluționare pe fond a notificării persoanei îndreptățite, notificare nesoluționată de către entitatea deținătoare, sau această cerere este tardivă, dat fiind că este formulată ulterior împlinirii termenului astfel instituit prin art. 35 alin. (2)?
2. În aplicarea art. 1528 Noul Cod civil, raportat la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, este tardivă sau nu cererea persoanei îndreptățite adresată instanței ulterior împlinirii termenului de 6 luni instituit de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, prin care se

solicita obligarea unitatii detinatoare sa solucioneze notificarea după implinirea termenelor instituite prin art. 33 alin. 1 din Legea nr. 165/ 2013 (obligatie de a face) ?

Am aratat mai sus ca aprecierea reclamantului . este in sensul ca o astfel de cerere nu este formulată cu depășirea termenului legal prevăzut de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, apreciere ce constituie critica principală a apelului declarat.

În ce îl privește pe pârât, acestea si-a exprimat opinia contrara, în sensul ca cererea a fost formulată după împlinirea termenului de 6 luni prevăzut de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165, astfel încât instanța nu poate dispune obligarea unității deținatoare de a soluționa notificarea, obligație ce a subzistat până la data de 01.01.2015.

In ce privește opinia Curtii, aceasta este în sensul ca asemenea cereri nu sunt tardive.

În acest sens, Curtea are în vedere că rațiunea legiuitorului român în adoptarea Legii nr.165/2013 a fost aceea de a institui o procedură administrativă, supusă unor termene imperativ reglementate, înăuntrul cărora entitățile prevăzute de art. 33 și art. 34 din lege au obligația soluționării cererilor înregistrate și nerezolvate până la data intrării în vigoare a acestui act normativ, cu modificările și completările ulterioare, în sensul emiterii unei decizii de admitere sau de respingere a acestora, urmând ca deciziile emise de acestea să fie supuse controlului judecătoresc: faza judiciară a acestor proceduri începe în situația în care persoana îndreptățită este nemulțumită de actul prin care se finalizează faza administrativă, precum și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34.

În cea de a doua situație art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 prevede că „*În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor*”.

În opinia Curtii, termenul de 6 luni reglementat de dispozițiile art. 35 alin.(2) din Legea nr. 165/2013 nu constituie un termen de decădere, întrucât norma care îl instituie nu are caracter imperativ, nefiind prevăzută, în mod expres, sancțiunea decăderii în cazul nerespectării acestuia.

Pe de altă parte, în cuprinsul textului în discuție, legiuitorul a înțeles să folosească sintagma „*se poate adresa*”, o astfel de normă având caracter dispozitive permisiv, întrucât nu impune persoanei care se consideră îndreptățită obligația de a se adresa instanței, ci doar permite acesteia, ca subiect de drept, să aibă această conduită, în caz contrar ea putând aștepta soluționarea pe cale administrativă a cererii de restituire.

Nu în ultimul rând, Curtea are în vedere și împrejurarea că termenul de 6 luni instituit de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 se raportează la nerespectarea de către entitatea investită de lege a termenelor prevăzute de art. 33 și 34 din acest act normativ, termene care variază funcție de numărul de cereri înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a acestei legi (12 luni în cazul în care entitățile investite de lege mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri, 24 de luni în cazul entităților investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri și 36 de luni, în situația în care entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri).

În aceste condiții, Curtea consideră că sarcina persoanei îndreptățite de a cunoaște în ce categorie de termene va fi soluționată cererea sa, pentru a se putea adresa instanței în termen legal, ar fi excesivă și împovărătoare, cu atât mai mult cu cât soluționarea cererilor de restituire (în natură sau prin echivalent) trenează de 16 ani, timp în care legislația în materie a suferit numeroase modificări.

În concluzie, Curtea își exprima opinia ca dezlegarea corectă a celor două chestiuni puse în discuție este în sensul că persoana îndreptățită se poate adresa instanței de judecată cu o cerere de soluționare pe fond a notificării precum și cu o cerere de obligare a unitatii detinatoare sa solucioneze notificarea (obligatie de a face), după implinirea termenelor

instituite prin art. 33 alin. 1 din Legea nr. 165/ 2013, în virtutea dreptului de acces liber la instanță, consacrat de art. 6 § 1 din Convenție, în caz contrar, dreptul la măsuri reparatorii în condițiile legilor speciale ar fi pierdut, deși culpa nesoluționării cererilor de restituire aparține exclusiv autorităților Statului, care nu și-au îndeplinit obligațiile legale în termenele prevăzute de lege și care au prelungit în mod excesiv durata soluționării notificărilor, dreptul la restituire, consacrat de legiuitor fiind astfel unul iluzoriu.

Prin urmare, Curtea constata indeplinite condițiile art. 519 Noul C.pr.civ. pentru sesizarea ICCJ, anume:

1. in cauza sunt aplicabile dispozițiile Noului Cod de procedura civila, in raport de data declansarii prezentului litigiu, 26.11.2013;

2.de lămurirea chestiunii in discutie depinde soluționarea pe fond a cauzei prezente, întrucât posibilitatea părții de a se adresa instanței, după împlinirea termenului prevăzut de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, cu o cerere privind soluționarea notificării, are consecințe în planul dreptului la măsuri reparatorii conform legilor speciale de reparație, care ar putea fi pierdut din culpa entităților investite cu soluționarea unei astfel de cereri, care nu au respectat termenele legale prevăzute de art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013;

3..problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

4.problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, data pronunțării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Constată admisibilă, in condițiile art. 519 Noul Cod de procedura civila, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

3. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, și a art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, poate fi sesizată instanța de judecată după împlinirea termenului de 6 luni instituit de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, ulterior împlinirii termenelor instituite prin art. 33 alin. 1 din aceasta lege, cu o cerere de soluționare pe fond a notificării persoanei îndreptățite, notificare nesoluționată de către entitatea deținătoare, sau aceasta cerere este tardivă, dat fiind că este formulată ulterior împlinirii termenului astfel instituit prin art. 35 alin. (2)?
4. In aplicarea art. 1528 Noul Cod civil, raportat la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, este tardivă sau nu cererea persoanei îndreptățite adresată instanței ulterior împlinirii termenului de 6 luni instituit de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/ 2013, prin care se solicita obligarea unitatii deținătoare sa soluționeze notificarea după împlinirea termenelor instituite prin art. 33 alin. 1 din Legea nr. 165/ 2013 (obligatie de a face) ?

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Inalta Curte de Casatie și Justitie, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: copie a cererii de chemare in judecata

formulata in prezenta cauza, copie a sentintei nr. 1491/11.11. 2016 pronuntata de Tribunalul Bucuresti, Sectia a IV-a civila in aceasta cauza, copie a motivelor de apel si a intampinarii formulate la apelul declarat in cauza.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 15.12.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREIFER

DOSAR NR. 13203/3/2016

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV A CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din publică de la 21.11.2017

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – JUDECĂTOR :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

.....

Pe rol soluționarea cererii de apel formulată de **apelantul reclamant** , cu domiciliul ales la (...), împotriva sentinței civile nr. 1431/11.11.2016, pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV a Civilă, în dosarul nr. 13203/3/2016, în contradictoriu cu **intimații pârâți** , cu sediul în București, (...) și , cu sediul în (...), având ca obiect „obligația de a face – Legea nr. 165/2013”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă apelantul reclamant reprezentat de avocat și intimata pârâtă prin consilier juridic cu împuternicire la dosar, lipsind intimatul pârât .

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se învederează instanței că s-a depus la dosar de către intimata pârâtă note scrise, iar de către apelantul reclamant s-a depus o cerere prin care se arată că este de acord cu sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept cu privire la natura juridică a termenului prevăzut de art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013.

Apărătorul apelantului reclamant , având în vedere modalitatea de soluționare a cauzelor la nivelul tribunalului, se impune a se rezolva la nivelul Î.C.C.J. în considerarea prevederilor art. 519 C.pr.civ. Arată că dețin jurisprudență în acest sens, în care s-a considerat că acțiunea prevăzută de art. 35 din Legea nr. 165/2013, care prevede termenul de 6 luni pentru soluționarea pe fond, nu împiedică o acțiune pe care a promovat-o de a se soluționa efectiv, adică de a-și îndeplini obligația administrativă.

Aspectul nu este dat doar de termen și de natura termenului de 6 luni și sub acest aspect ar trebui observat că legiuitorul folosește termenul de „poate”, ca atare lasă o larghețe destul de mare în exprimare. Problema se pune referitor la neutilizarea acelei acțiuni care era prevăzută facultativ și care poate conduce la stingerea dreptului de persoană îndreptățită.

Reprezentantul intimatei pârâte arată că art. 35alin. 2 din Legea nr. 165/2013 stabilește acea perioadă de 6 luni în care persoanele îndreptățite se pot adresa instanței după împlinirea termenului prevăzut de art. 33 alin. 1 lit. a.

Consideră că este oportună sesizarea Î.C.C.J.

Curtea pune în discuția părților suspendarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept cu privire la natura juridică a termenului prevăzut de art. 35 alin. 2 din Legea nr. 165/2013.

Apărătorii părților arată că se impune suspendarea prezentei cauze.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 28.11.2017.

Pronunțată în ședință publică, azi 21.11.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 28.11.2017

CURTEA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 05.12.2017

Pronunțată în ședință publică, azi 28.11.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 05.12.2017

CURTEA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 12.12.2017

Pronunțată în ședință publică, azi 05.12.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 12.12.2017

CURTEA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 15.12.2017
Pronunțată în ședință publică, azi 12.12.2017.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER